

ПРИМЉЕНО: 20. 11. 2015

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
20. новембар 2015. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
04	2-3048		15

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине, подносим ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ, с предлогом да се сходно члану 167. Пословника Народне скупштине, донесе по хитном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Проф. др Душан Милисављевић

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ

Члан 1.

У Закону о полицији („Службени гласник РС,” бр. 101/05, 63/09-УС, 92/11 и 64/15), у члану 30. став 2. после тачке 5) додаје се тачка 5а) која гласи:

„5а) привремено удаљавање лица са адресе становања и привремена забрана контактирања са одређеном особом;”.

Члан 2.

После члана 58. додају се назив пододељка 2.5а, називи чланова и чл. 58а и 58б који гласе:

„2.5а Привремено удаљавање лица са адресе становања и привремена забрана контактирања са одређеном особом

Услови и начин за привремено удаљавање са адресе становања

Члан 58а

Лицу се, у складу са овим законом, може изрећи привремено удаљавање са адресе становања ради спречавања даљег вршења кривичних дела или прекршаја са елементима насиља у породици и насиља у партнерским односима.

Привремено удаљавања са адресе становања се изриче у форми Решења које се издаје у року од највише 48 часова од пријаве догађаја, са временским трајањем од 14 дана. Ово решење је извршно даном доношења и лице коме је изречена мера има право приговора надлежном Министарству у року од три дана.

Одлуку о привременом удаљавањау са адресе становања доноси полицијски службеник који поступа по пријави насиља у породици или насиља у партнерским односима, и дужан је ту одлуку одмах, без неоправданог одлагања, доставити надлежном јавном тужилаштву и органу старатељства.

Свака одлука о томе да ли је полицијски службеник применио или није применио привремено удаљавање са адресе становања подлеже преиспитивању од стране надлежног Министарства, било по сопственој иницијативи, или по приговору лица коме је изречена мера или на иницијативу лица које трпи насиље, надлежног органа старатељства или јавног тужилаштва за преиспитивање одлуке која је поднета у року од три дана.

Надлежно Министарство је дужно да у року од седам дана од дана пријема приговора лица коме је изречено привремено удаљавање са адресе становања или пријема иницијативе за преиспитивање одлуке од стране лица које трпи насиље, надлежног органа старатељства или јавног тужилаштва или по сопственој иницијативи, преиспита одлуку полицијског службеника који је поступао по пријави насиља и ту одлуку другостепеним Решењем потврди, измени или укине. Ова одлука је коначна и против ње се може покренути управни спор.

Услови и начин за привремену забрану контактирања са одређеном особом

Члан 58 б

Лицу се, у складу са овим законом, може изрећи привремена забрана контактирања са одређеном особом ради спречавања даљег вршења кривичних дела или прекршаја са елементима насиља у породици и насиља у партнерским односима.

Привремена забрана контактирања са одређеном особом се изриче у форми Решења које се издаје у року од највише 48 часова од пријаве догађаја, са временским трајањем од 14 дана. Ово решење је извршно даном доношења и лице коме је изречена мера има право приговора надлежном Министарству у року од три дана.

Одлуку о привременој забрани контактирања са одређеном особом доноси полицијски службеник који поступа по пријави насиља у породици или насиља у партнерским односима, и дужан је ту одлуку одмах, без неоправданог одлагања, доставити надлежном јавном тужилаштву и органу старатељства.

Свака одлука о томе да ли је полицијски службеник применио или није применио привремену забрану контактирања са одређеном особом подлеже преиспитивању од стране надлежног Министарства, било по сопственој иницијативи, или по приговору лица коме је изречена мера или на иницијативу лица које трпи насиље, надлежног органа старатељства или јавног тужилаштва за преиспитивање одлуке која је поднета у року од три дана.

Надлежно Министарство је дужно да у року од седам дана од дана пријема приговора лица коме је изречена привремена забрана контактирања са одређеном особом или пријема иницијативе за преиспитивање одлуке од стране лица које трпи насиље, надлежног органа старатељства или јавног тужилаштва или по сопственој иницијативи, преиспита одлуку полицијског службеника који је поступао по пријави насиља и ту одлуку другостепеним Решењем потврди,

измени или укине. Ова одлука је коначна и против ње се може покренути управни спор.”

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Образложење

I Уставни основ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 25. став 1. којим је прописано да су физички и психички интегритет неповредиви; члану 39. став 2. којим је прописано да се слобода кретања и настањивања и право да се напусти Република Србија могу ограничити законом, ако је то неопходно ради вођења кривичног поступка, заштите јавног реда и мира; члану 58. став 3. којим је прописано да се законом може ограничити начин коришћења имовине; и члану 97. тачка 4. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује одбрану и безбедност Републике Србије и њених грађана.

II Разлози за доношење закона

Предлог закона о допунама Закона о полицији је у складу са чланом 52. Конвенције о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици коју је држава Србије ратификовала 31. октобра 2013. године, а који гласи:

„У ситуацијама непосредне опасности, стране се обавезују да предузму законодавне или друге мере, обезбеде да надлежни органи имају овлашћење да издају налог учиниоцу насиља у породици да напусти место становања жртве или угроженог лица у довољном временском периоду и да забране учиниоцу да повреди боравиште односно ступи у контакт са жртвом или угроженим лицем. Мере које се предузимају у складу са овим чланом ће дати приоритет сигурности жртава или особама у ризику.“

Најделотворнији начин да се гарантује безбедност жртве јесте да се успостави физичка дистанца од учиниоца. Уместо да жена, уз коју најчешће иду и деца, напусти дом уз минималну количину ствари и на неодређено време, важно је удаљити учиниоца из дома у којем остаје жртва. Овлашћење којим надлежни орган може да наложи учиниоцу насиља на лицу места да напусти место становања и да му забрани повратак и ступање у контакт са жртвом кратког је трајања (у државама које имају такве налоге она траје од 10 дана до 4 недеље, са или без могућности обнове). Ово би овлашћење требало да омогући делотворну заштиту жртве. Да би се ово овлашћење спровело, нужно је овластити орган надлежан за издавање таквих налога и покретање одговарајућих процеса, укључујући и обуку за процену непосредне опасности. Мишљења сам да би МУП, односно полицијски службеници, као и у неким државама чланицама Савета Европе, могли да буду орган којем се даје ова надлежност, односно да ову врсту заштите треба предвидети Законом о полицији.